

- Reclamanta susține că taxa pe agregate reprezintă o taxă indirectă care grevează consumul de agregate și care este considerată (potrivit intenției guvernului britanic) a fi repercutată asupra propriilor clienți de către întreprinderile care extrag și comercializează agregatele. Avantajul economic care decurge din scutiile aplicabile șistului ar fi putut, în opinia reclamantei, să fie repercutat de către producătorii de șist (inclusiv reclamanta) sub forma unor prețuri de vânzare reduse, situație care s-a regăsit într-adevăr.
- Reclamanta susține de asemenea că, pentru același motiv, recuperarea totalității cuantumului taxei pe agregate care nu a fost plătită nu ar permite să se garanteze o revenire la situația anterioară și ar fi susceptibilă să creeze noi forme de denaturare a concurenței deoarece ar putea conduce la o recuperare superioară avantajului de care au beneficiat efectiv producătorii de șist, inclusiv reclamanta.
- În consecință, potrivit reclamantei, singurul ajutor care trebuie recuperat de la producătorii de șist este avantajul efectiv obținut și conservat de aceștia, conform Hotărârii din 5 februarie 2015, Aer Lingus/Comisia [T-473/12, Rec (Extrase), EU:T:2015:78] și Hotărârii din 5 februarie 2015, Ryanair/Comisia (T-500/12, EU:T:2015:73).
- În sfârșit, reclamanta susține că, în măsura în care decizia atacată impune recuperarea de la producătorii de șist a totalității taxei pe agregate de care au fost scutiți în temeiul scutiilor aplicabile șistului, fără nicio reducere care să țină seama de avantajul pe care l-au repercutat asupra clienților lor, Comisia a săvârșit o eroare de drept și a aplicat în mod eronat articolul 108 TFUE și/sau articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 41) și/sau a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității dreptului Uniunii.

Reclamanta afirmă că ar fi contrar articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 să fie obligată să ramburseze cuantumul taxei pe agregate pe care nu a achitat-o pentru șistul pe care îl exploatează întrucât această obligație ar fi disproporționată în raport cu avantajul financiar obținut din ajutorul pus la dispoziția sa. Reclamanta a repercutat asupra clienților săi întregul avantaj pe care l-a obținut din taxa pe agregate și i-ar fi imposibil, în practică, să recupereze retroactiv de la aceștia taxa pe agregate pe care nu a achitat-o.

Acțiune introdusă la 14 iunie 2016 – Lidl Stiftung/EUIPO – Primark Holdings (LOVE TO LOUNGE)

(Cauza T-305/16)

(2016/C 287/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: M. Kefferpütz și A. Berger, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Primark Holdings (Dublin, Irlanda)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „LOVE TO LOUNGE” – marca verbală a Uniunii Europene nr. 8 500 548

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 martie 2016 în cauza R 489/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și declararea nulității mărcii verbale a Uniunii Europene nr. 8 500 548;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolelor 75 și 76 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2016 – Marsh/EUIPO (ClaimsExcellence)

(Cauza T-308/16)

(2016/C 287/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Marsh GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: W. Riegger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „ClaimsExcellence” – cererea de înregistrare nr. 13 847462

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 aprilie 2016 în cauza R 2358/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața procedurii căii de atac în fața EUIPO.